

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/155/2019
Identifikačné číslo spisu: 1218206991
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1218206991.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti S.: Q., nar. X. U. XXXX a U., nar. XX. U. XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, detí rodičov Q.. P. S., bývajúcej v O., V. X, zastúpenej hbr advokáti s.r.o., so sídlom v Bratislave, Štefánikova č. 15 a H. H. S., V., bývajúceho v O., V. Č.. X, t. č. vo Š.B. B. Ž., zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Garom, so sídlom v Bratislave, Štefánikova ul. č. 14, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci udelenia súhlasu za matku, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 28 P 133/2018, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. marca 2019 sp. zn. 20 CoP 11/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 27. decembra 2018 č. k. 28 P 133/2018-72 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd nahradil súhlas matky na zápis maloletých detí na plnenie a pokračovanie primárneho vzdelávania v Základnej škole F. a zároveň súhlas s vycestovaním maloletých detí do Švajčiarska. Právo na náhradu trov konania nepriznal žiadnemu účastníkovi. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia uviedol, že stabilita detí je aktuálne ich najdôležitejším záujmom. Súd sa vo svojom rozhodnutí síce priklonil na stranu otca ohľadom zverenia detí do jeho starostlivosti v konaní o rozvode, avšak z prebiehajúceho odvolacieho konania vyplýva, že matka s takým postupom nesúhlasí a dožaduje sa zmeny rozhodnutia. Z dôvodu eliminácie sťahovania sa maloletých detí, v prípade zmeny súdneho rozhodnutia v konaní vedenom pod sp. zn. 28P/134/2018, ktorým súd zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia o odovzdanie maloletých detí otcovi, bude pre deti vhodnejšie a menej traumatizujúce, ak zmien bude čo najmenej. Platí to nielen pri zmene bydliska, ale aj pri zmene školy. Aktuálne deti navštevujú základnú školu na Slovensku a plnenie

povinnej školskej dochádzky je tak zabezpečené. Súd prvej inštancie apeloval na rodičov, aby prestali bojovať a súťažiť o najlepšieho rodiča, či manžela/manželku, ale aby podporili deti v spracovaní rodinnej situácie. Výrok o trovách konania odôvodnil § 52 CMP.

2. Krajský súd v Bratislave na odvolanie otca uznesením z 13. marca 2019 sp. zn. 20 CoP 11/2019 zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že nahradil súhlas matky na zápis maloletých detí na plnenie a pokračovanie primárneho vzdelávania v Základnej škole A. vo Švajčiarsku a zároveň nahradil súhlas matky s vycestovaním maloletých detí do Švajčiarska. Rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie, podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania, podľa § 385 CSP (a contrario) v rozsahu danom § 66 a § 67 CMP a v zmysle § 388 CSP dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné. Poukázal na úzku súvislosť tohto konania s konaním o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým súd rozhodol o povinnosti matky odovzdať maloleté deti otcovi, vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 28P/134/2018 a na odvolacom súde pod sp. zn. 20CoP/10/2019. Pripomenul, že túto súvislosť vnímal aj súd prvej inštancie, keď zamietol návrh otca na nahradenie súhlasu matky so zápisom maloletých detí do školy a skonštatoval podobnosť odôvodnení oboch rozhodnutí. V odvolacom konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 20CoP/10/2019 na pojednávaní súd vypočul maloleté deti a zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 28P/134/2018 - 72 tak, že matka je povinná odovzdať maloleté deti do osobnej starostlivosti otca. Predmetné uznesenie bolo vyhlásené 13. marca 2019 a týmto dňom nadobudlo vykonateľnosť. Vzhľadom na také rozhodnutie videl odvolací súd zároveň aj dôvod, v záujme maloletých detí, vyhovieť návrhu otca na nahradenie súhlasu matky so zápisom maloletých detí na plnenie a pokračovanie primárneho vzdelávania v Základnej škole vo Švajčiarsku a nahradiť zároveň aj jej súhlas s vycestovaním maloletých detí do Švajčiarska. Maloleté deti by mali čím skôr začať navštevovať základnú školu a plniť si povinnú školskú dochádzku. Súd týmto rozhodnutím mienil eliminovať nezhodu rodičov o tejto otázke.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala matka dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z § 420 písm. f/ a písm. c/ CSP. Namietala, že procesným postupom súd znemožnil matke a maloletým deťom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodivý proces a zároveň maloleté deti neboli v odvolacom konaní riadne zastúpené kolíznym opatrovníkom, pričom odvolací súd rozhodol tiež bez nariadenia pojednávania a výsluchu maloletých. Mala za to, že súd rozhodnutie založil na svojom rozhodnutí vo veci sp. zn. 20 CoP/10/2019, ktoré však matka považuje za nezákonné v dôsledku viacerých pochybení súdu. Dovolanie odôvodnila porušením čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, článku 3 ods. 1 a článku 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Odvolací súd svojím postupom rezignoval na zisťovanie názoru maloletých detí v tomto konaní o ich názore na školu, poukazujúc na odvolacie konanie sp. zn. 20 CoP/10/2019, v ktorom ich súd na pojednávaní vypočul. Dieťa má právo byť vypočuté v každom súdnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júna 2018 sp. zn. 2 Obdo/33/2017, podľa ktorého je potrebné nariadiť pojednávanie, ak sa má vykonať pred odvolacím súdom pojednávanie. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril, pritom ale z obsahu súdneho spisu nevyplýva doručenie kolíznemu opatrovníkovi nielen odvolanie otca, ale aj výzva na vyjadrenie sa k odvolaniu. „Mlčanie“ kolízneho opatrovníka potom zaviniť odvolací súd. Takým postupom odvolací súd odňal zástupcovi detí možnosť konať vo veci, presadiť ich najlepší záujem a využiť prostriedky procesnej obrany. Rovnaké pochybenie skonštatovala matka aj v súvisiacom odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 20 CoP 10/2019, preto sa domnieva, že nejde o systémové zlyhanie, ale o úmyselné konanie konkrétnej osoby, či osôb za účelom zabezpečiť, bez ohľadu na názor maloletých detí a kolízneho opatrovníka, „úspech“ otca v odvolacom konaní. Nakoľko obidve súvisiace konania rozhodoval senát odvolacieho súdu v rovnakom zložení, spochybňuje zákonnosť ich rozhodnutia a poukazuje na svoje podozrenie zo zneužitia funkcie sudcu ako verejného činiteľa. Právo účastníka konania vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a právo na kontradiktórnosť konania vyplýva aj z judikatúry EŠLP (rozsudok vo veci Nideröst - Huber proti Švajčiarsku zo dňa 18. februára 1997). V dôsledku procesného pochybenia zo strany odvolacieho súdu, ktorým porušil právo maloletých detí na spravodlivý súdny proces tým, že nepostupoval v súlade s § 116 CMP a hlavy II čl. 3 Európskeho dohovoru o výkone práv dieťaťa z 25. januára 2016, súčasne

porušil právo dovolateľky na spravodlivý súdny proces, pretože názor maloletých detí odvolacím súdom nebol zisťovaný, a preto nie je podkladom napadnutého uznesenia a maloleté deti z toho dôvodu neboli zo strany odvolacieho súdu informované o prebiehajúcom konaní a neboli im objasnené dôsledky súdneho rozhodnutia vo veci. Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a odložil vykonateľnosť tohto uznesenia. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považuje matka procesné pochybenia odvolacieho súdu, ktoré odôvodňujú zrušenie rozhodnutia a taktiež postavenie otca - diplomatického pracovníka pôsobiaceho v službách Q. s miestom výkonu práce vo Švajčiarsku, v G.. V zmysle čl. 31 Viedenského dohovoru o diplomatických stykoch z 10. júna 1964 sú diplomatický zástupca i jeho deti vyňatí z trestnej jurisdikcie prijímajúceho štátu. Sú taktiež vyňatí z jeho civilnej a správnej jurisdikcie okrem v ustanovení uvedených výnimiek, ktoré sa však na tento prípad nevzťahujú. V prípade premiestnenia detí do Švajčiarska nebude možné, aby deti pokračovali v povinnej školskej dochádzke v Slovenskej republike, nakoľko prípadné zrušenie rozhodnutia, ktorým súd nahradil súhlas matky, bude tam nevykonateľné.

4. Otec v písomnom vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie matky zamietnuť ako nedôvodné, keďže ho považuje za účelové, s cieľom čo najdlhšie udržiavať protiprávny stav, ktorý svojím vlastným konaním nastavila maloletým deťom od augusta 2018 matka. Podľa otca je konanie o neodkladnom opatrení skrátenejším konaním, v ktorom sa nevykonáva dokazovanie a v zásade sa nenariaďuje pojednávanie a matkine dovolacie dôvody k porušeniu spravodlivého súdneho procesu sú preto irelevantné. Zároveň dodal, že kolízny opatrovník ustanovený prvoinštančným súdom zastupuje deti aj v ostatných inštanciách, a preto boli riadne zastúpené. Žiadosť matky o odklad vykonateľnosti navrhol zamietnuť z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie túto vlastnosť nemá, nakoľko vykonateľnosťou disponujú výlučne rozhodnutia na plnenie (ukladajúce povinnosť dare, facere, omittere a pati).

5. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava v písomnom vyjadrení súhlasil s dovolacími dôvodmi matky podľa § 420 písm. c) CSP, ktoré sú naplnené porušením ustanovenia § 100 a § 180 CSP odvolacím súdom, ktorým konaním mu bola odňatá možnosť v súdnom konaní chrániť záujmy a práva maloletých detí. Žiadal zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a odložiť vykonateľnosť uznesenia.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých. Konanie v tejto veci je od 1. júla 2016 upravené v CMP. Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. CMP v ustanoveniach § 76 a § 77 obsahujúcich niektoré ustanovenia o dovolaní „neustanovuje inak“, ak ide o prípustnosť dovolania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých; prípustnosť dovolania otca bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP.

8. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

9. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritorným rozhodnutím predstavujúcim res iudicata), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namieste je tu skôr reštriktívny výklad

(3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014).

10. Naznačenej mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

11. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. To znamená, že preskúmať existenciu týchto dovolacích dôvodov je možné iba vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, alebo rozhodnutiu konečnému.

11.1. Z obsahu dovolania vyplýva, že matka maloletých vyvodzuje jeho prípustnosť z ust. § 420 písm. c/ a f/ CSP. Preto dovolací súd skúmal, či napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení v prejednávanej veci je rozhodnutím vo veci samej, prípadne rozhodnutím konečným, ktorá povaha rozhodnutia by otvárala dovolaciemu súdu možnosť preskúmať prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. c/ a f/ CSP a dospel k záveru, že v danom prípade prípustnosť podaného dovolania podľa § 420 písm. c/ a f/ CSP je daná.

12. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej len vtedy, ak sa v dôsledku neho konanie o veci vymedzenej návrhom právoplatne skončilo a nebude nasledované konaním vo veci samej. Takéto rozhodnutie nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej meritornej ochrany vyžadujúcej ďalšie konanie o nároku, v ktorom sa vec vyrieši s konečnou platnosťou. Samotné neodkladné opatrenie tak konzumuje vec samu (viď Komentár k Civilnému sporovému poriadku, Števček a kol., C.H. Beck, str. 1111, rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 8 Cdo 83/2017, 3 Cdo 100/2017, 3 Cdo 117/2017). Taká situácia môže nastať predovšetkým v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP.

12.1. V predmetnej veci rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním matky je rozhodnutím, ktorým sa konanie o nahradenie súhlasu matky na zápis maloletých detí na pokračovanie primárneho vzdelávania v Základnej škole F. vo Švajčiarsku a nahradenie súhlasu matky s vycestovaním maloletých detí do Švajčiarska končí, preto je dovolanie podľa § 420 písm. c/ a f/ CSP prípustné.

13. Dovolateľka namietala, že konanie je postihnuté vadou podľa § 420 písm. c/ CSP, ku ktorej dochádza, ak strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník. Uviedla, že maloleté deti neboli v odvolacom konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom. Uvedená námietka dovolateľky nie je opodstatnená. Ako už bolo uvedené, predmetný návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia bol vylúčený na samostatné konanie z konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom. V tomto konaní bol maloletým deťom ustanovený kolízny opatrovník, ktorý deti zastupoval aj pred súdom prvej inštancie, čo matka nenamietla. Odvolacie konanie je pokračovaním konania pred súdom prvej inštancie a pre odvolacie konanie sa kolízny opatrovník osobitne neustanovuje. Pokiaľ odvolací súd vo veci rozhodol v danej veci bez nariadenia pojednávania (viď ďalej), neznamená to, že deti neboli zastúpené kolíznym opatrovníkom.

14. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14.1 Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu zmätočnosti uvedenú v § 420 písm. f/ CSP sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (por. napríklad rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

14.2. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra pojednania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariača možnosti jej aktívnej účasti na konaní (por. R 129/1999, ale tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

15. Dovolateľka vyvodzovala vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP z toho, že odvolací súd nenariadil vo veci pojednávanie, rezignoval svojím postupom na zisťovanie názoru maloletých detí, ktoré v odvolacom konaní nevypočul a poukázal iba na konanie, ktoré sa viedlo na odvolacom súde pod sp. zn. 20 CoP 10/2019 (v ktorom rozhodoval o odvolaní otca proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým súd zamietol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal odovzdania detí matkou otcovi), v ktorom deti boli na pojednávaní pred odvolacím súdom vypočuté. Zastávala názor, že dieťa musí byť vypočuté v každom súdnom konaní, ktoré sa ho dotýka priamo na pojednávaní alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu. Ďalej namietala, že k odňatiu jej možnosti konať a porušeniu práva na spravodlivý proces došlo aj tým, že kolíznemu opatrovníkovi nebolo doručené odvolanie otca, proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v pojednávanej veci (nahradenie súhlasu matky na zápis maloletých detí do školy vo Švajčiarsku a na vycestovanie do Švajčiarska).

16. Podľa článku 8 CMP sa na pojednanie veci nariaďuje ústne pojednávanie, ak zákon neustanovuje inak.

16.1. Podľa článku 9 CMP pojednávanie prebieha zásadne verejne, ak zákon neustanovuje inak; verejnosť môže byť z konania vylúčená len zo závažných dôvodov ustanovených zákonom.

16.2. Podľa § 385 ods. 1 CSP odvolací súd je povinný nariadiť pojednávanie na pojednanie odvolania iba v dvoch prípadoch, a to a/ ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ ak si to vyžaduje verejný záujem.

16.3. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

16.4. V pojednávanej veci je predmetom konania návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia.

Preto ak odvolací súd rozhodol o odvolaní otca bez nariadenia pojednávania, v zmysle citovaných ustanovení nemohlo dôjsť týmto postupom k porušeniu práva dovolateľky na spravodlivý proces. Neopodstatnená je preto námietka, že namietaným postupom odvolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f) CSP.

17. Za neopodstatnenú považuje dovolací súd aj námietku dovolateľky, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces a k odňatiu možnosti konať pred súdom tým, že odvolací súd nevypočul v odvolacom konaní maloleté deti a nezisťoval ich názor, kde chcú chodiť do školy, ani v tomto prípade nemožno konštatovať, že by týmto postupom odvolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f) CSP. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že maloleté deti boli dňa 13. marca 2019 vypočuté pred odvolacím súdom -senátom v tom istom zložení, ako rozhodoval v prejednávanej veci a to v konaní na odvolacom súde, ktorý rozhodoval o odvolaní otca proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo dňa 27. decembra 2018 č.k. 28 P 134/2018-72, ktorým súd zamietol jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby mu matka odovzdala deti do jeho osobnej starostlivosti, nakoľko v konaní o rozvod manželstva, v ktorom súd manželstvo účastníkov rozsudkom z 22. novembra 2018 č.k. 23 P 66/2017 rozviedol, deti zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti otca, ktorému ich matka odmietala vydať.

17.1. Dovolací súd aj v tomto prípade uzatvára, že postupom odvolacieho súdu, ktorý sa nepriechil zákonu, nemohlo dôjsť k porušeniu práva dovolateľky na spravodlivý súdny proces. Neopodstatnená je preto námietka, že namietaným postupom odvolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f) CSP.

18. Zároveň dovolací súd dáva do pozornosti dovolateľky, že nevypočutím maloletých detí odvolacím súdom v prejednávanej veci ani nemohlo dôjsť k porušeniu jej práv, pretože z čl. 12 Dohovoru, ako ani zo Zákona o rodine, či CMP nevyplýva v tomto smere pre dovolateľku žiadne právo; ide výlučne o práva maloletého dieťaťa, a preto aj prípadne porušenie citovaných ustanovení, či dohovoru, jej nemôže zakladať žiadnu ujmu, teda ani vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Preto aj námietky dovolateľky, že maloleté deti neboli v konaní pred odvolacím súdom vypočuté, sú vo vzťahu k porušeniu jej procesných práv absolútne irelevantné (podobne aj sp. zn. 5 Cdo 47/2017, 7 Cdo 53/2019).

19. Tiež námietka dovolateľky, že kolíznemu opatrovníkovi maloletých detí nebolo doručené odvolanie otca, nezakladá vadu konania, pretože tým nedošlo k porušeniu jej procesných práv na spravodlivý proces a kolízny opatrovník odvolanie nepodal. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol vylúčený z konania o rozvod manželstva na samostatné konanie, v ktorom maloleté deti boli zastúpené kolíznym opatrovníkom a tiež aj v ďalšom konaní o nariadenie ďalšieho neodkladného opatrenia.

20. Pre prípad, že dovolateľka namieta nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, najvyšší súd uvádza, že prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezakladá nedostatočné zistenie rozhodujúcich okolností. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012.

21. Obdobne prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nezakladá ani to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

22. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie treba odmietnuť podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.